

REVISTA ORĂŞTEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe $\frac{1}{2}$ an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu să înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele să plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva” în Orăştie.

INSERTIUNILE:

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament că și pentru inserțiuni, sună a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăştie (Szászváros).

Poporul și „Tribuna”.

Dela mai mulți terani fruntași, abonenți ai foii noastre, primim următoarele, cu rugarea ca să le publicăm.

In timpul din urmă s'a iscat între foile noastre zilnice, o luptă vehementă una contra alteia.

Nu este număr, în care omul să nu dea peste articoli cari cuprind coloane întregi, și în cari nu se cuprind cu altfel de lucruri, decât cu pregătiri cari de căi mai strajnice a uneia contra alteia. Vre-un lucru de actualitate sau mai serios te-a păzit Sfântul să afli printre insele.

Ne-am convins despre aceasta dela cel dintâi cărturar, până la cel din urmă opincă.

Numeri de-arândul am cedit în foia noastră „Revista Orăștiei” niște articoli privitor la organizația partidului nostru național, articoli adresăți „Tribunei” din Sibiu, ca organ al partidului, si cari cuprindeau într-înșii purul adevăr, fără însă a da peste vre-un răspuns obiectiv din partea „Trib.” decât că cu „Revista Orăștiei”, întocmai ca și când am zice, că cu cei grupați în jurul ei, nu stă de vorbă, deoarece aşa zicend nu suntem în drept a-i pune astfel de întrebări.

La astfel de răspunsuri cu toții ne-am indignat.

Si eată pentru-ce:

Întâi de toate noi aşa am știut și știm, că membri ai partidului național suntem fiecare Român, și deci suntem în drept a prezintă, ca cei aleși de noi să-și tacă datința conform programului stabilit, ear' la din contră să ne arete motive pipăibile, că din ce cauză nu pot executa concluzile luate în conferințele noastre naționale.

Dar' în loc de aceasta ce vedem?

„Tribuna” din Sibiu dacă i-se pune o astfel de întrebare, atunci scuipă foc și pară contra celui-ce i-a pus-o, și drept răspuns, se mulțumește cu aceea, că cu foia noastră, pe care am sprinținit-o dela înființare toti din comitatul nostru, nu stă de vorbă, deoarece și-a trădat și ea interesele, s'a făcut și ea ortacă a foii dela Arad, adepă și-a vîndut neamul.

Ei bine, dlor dela „Tribuna” din Sibiu, dacă știi că numai voi cei grupați în jurul ei, sunteți autorizați a vorbi în chestia națională, atunci nu mai apelați la sprinținul tuturor Românilor de bine pentru lupta

ce o duceți în folosul neamului nostru, ci duceți-o singuri, căci noi, după scrisele voii în fruntea căreia stați, numai pedeci vă punem. Credem însă cu toții, că ori-cât de mult ați stăruți pentru a duce lupta la îsbândă, nu o veți putea face fără de concursul nostru al tuturor. Prea puțini ați rămas și fără de a putea face căt de puțin ceea-ce ne-ar putea încredința a crede, că sunteți ceva în stare. De prea multă săracie ați dat dovadă în toată privința, decât ca să mai putem crede, că veți putea face o căt de mică faptă națională.

Dacă singuri sunteți autorizați a conduce trebile naționale, fără de sprinținul celor grupați în jurul altor foi, atunci poftiți și ne arătați o singură faptă, prin care să ne convingeți că într-adevăr luptați intru ajungerea ţintei de toți doriti, și atunci cu toții ne vom închină înaintea voastră.

Până atunci însă, vă rugăm acum a ne permite și nouă celor grupați în jurul altor foi, a ne exprima vederile noastre, și dacă nu le aflați de bune, combatăți-le cu argumente, dar' nu vă cufundați și mai tare în mocirla în care deja ați alunecat, și nu ne condamnați pe noi, cari tocmai atâtă drept avem în cauză națională, ca înșii voi cei prea atotputernici în a face — nimic.

Prea mult ați îmbătățit lumea cu apă rece, decât ca să vă credă celor ce le scrieți prin foia voastră de aproape 4 ani de zile. Am văzut cu toții calea greșită pe care ați alunecat, și credeam în reîntoarcerea voastră, dar' așa se vede, că tot mai mult vă apropiati de prăpastia, din care nu mai este nici o scăpare.

Dacă o persoană sau alta dela oare-care foioare nu vă convine, combatăți-o pe aceea singură, dar' nu combatăți foia însăși, la care poate că colaborează Români tocmai atât de buni, dacă nu și mai și, cum sunteți însăși cei dela „Tribuna”.

Dacă una sau alta nu vă convine, apărăți-vă pe față, ear' nu de după culise, și vă asigurați, că de ne veți convinge, că aveți dreptate în cele ce le susțineți, cu toții vă vom sprințini.

Așa însă, până ce fără de nici o discuție în cauză ne tăgăduiți dreptul a ne amesteca în afacerile noastre politice naționale, să ne iertați, dar' la nici un cas nu vă putem ţinea de oameni serioși, ci numai ca pe niște copii, căror li-să dat în mâni niște arme, de căruia se pot folosi, fără de instrucționarea altora.

Nu vă condamnăm privitor la acestea numai pentru cele ce le-ați scris față de „Revista”

noastră, ci și pentru ținuta nedeamnă și rătăcioasă ce o arătați și față de celealte foi românești, ce le aveți.

Văți folosiți până de prezent de cele mai nedemne mijloace ce vă au venit înainte față de aceia, cu cari alături ați muncit ani de zile spre deplina multumire a tuturor Românilor, punând în uimire chiar și pe străini, ear' acum ca din senin, pe toți aceia, cari au avut parte la leului în luptă ce s'a purtat, și declarăți de trădători. Oare numai acum văți convins despre aceasta? Sau văți convins mai demult, și atunci sunteți părăși cu dînsii? Răspundeți-ne la acestea deschis și ne aduceți dovezi pipăibile, ca să știm de ce să ne ținem. Că de ne veți dovedi că cu toții suntem în rătăcire și numai voi ați rămas pe calea cea dreaptă, să regretăm ceea-ce am făcut, și să ne reîntoarcem earăși la voi, ca odinioară fiul cel rătăcit, la părinții sei.

Până ce aceasta nu o veți face, nu vă girați de conducători, căci și așa nimeni nu va pune nici un preț pe cele ce le scrieți.

Până ce vedem, că coloanele voastre sunt zi de zi pline de condamnări contra tuturor celor ce cutează a-și ridica glasul lor în chestia națională, până atunci să fiți siguri, că nimeni nu va da o para chioară pe voi și foia ce o sustinăți mai mult din cauză »geschetului« decât pentru cauza poporului.

Așa știm, că un om, care purcede corect, tocmai dacă ar fi întrebat în vre-o cauză oare-care de cel mai din urmă, totuși are datorință a sta cu el de vorbă, și a-i descrie lucrul mai deaproape, convingându-l despre adevăr, și arătându-i calea pe care are a merge înainte, dar' nu ca să-l lăsați și pe mai departe în intunericul (?) în care se afă, după zisa voastră căci astfel văți făcut, cu sau fără voe, complicitii sei.

E timpul suprem, ca să stăm odată serios de vorbă, pentru ca să știm cu toții ce avem de-a face. Avem și noi drept a vorbi în chestia națională și a ne spune vederile noastre, sau ba.

La acestea vă rugăm a ne răspunde fără incunguri, ca să ne știm orienta.

Dacă nu ne veți răspunde, vă declarăm înaintea lumii că pe niște oameni fără nici un rost și fără nici o pricepere.

Să nu credeți că noi teranii nu suntem în curenț cu cele ce le scrieți prin foia voastră. Ni-se dă și nouă ocazia a ceti și alte foi de-a noastre, nu numai „Revista” și astfel foarte bine și ușor vă putem urmări toți pașii ce-i faceți.

Mai mulți terani.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTEI”

Din timpul Turcilor.

(Urmare și fine.)

La câteva săptămâni după întâlnirea noastră, a venit porunca, ca să eșim din oraș și să mergem la țara noastră. Adeca toți robii din oraș nu numai noi. Causa, că s'a dat aceasta poruncă, să zice, că ar fi fost aceasta: Într-o sârbătoare turcească, ci că s'ar fi dus și împăratul turcesc (sultanul) la biserică. Acolo el are un scaun trumos, ferecat cu aur, și încis pe de laturi cu drot tare.

Mai nainte să zice, că scaunul acela nu era încis cu drot, dar' odată ar fi sărit acolo în biserică cineva asupra sultanului să-l omoară, și de atunci sultanul și-a încis scaunul cu drot și a păzit de multe cătane. În sârbătoare aceea pe la mijlocul slujbei ci că ar fi aruncat cineva în sultan cu un plumb mare, dar' nu i-a făcut nici un rău, căci plumbul a ajuns în drot și a căzut jos. Sultanul a rămas nevătămat, numai cu frica.

Atunci, cel ce aruncase plumbul fu numai decât prins de cătane, scos afară din biserică și spânzurat de un pom aproape, în vedere tuturor.

După finea slujbei, împăratul să duse la curtea sa, și trecând pe lângă cel spânzurat și scuipă de 3 ori. Omul cel ce aruncase cu

plumbul în sultanul nu era turc, ci un creștin rob ca și noi.

Ajungând sultanul acasă, dădu poruncă, ca să easă toți creștinii robi din oraș și să meargă la țara lor. Stăpânlui meu nu-i prea plăcea de porunca aceea, dar' n'avea ce face. El îmi zise, că dacă vreau, să merg în Grecia cu celalalt rob, că voi trăi mai bine, eu însă nu am voit, ci i-am spus, că eu merg la țara mea.

Făind hotărâtă ziua, în care trebuie să ne străgem la casa orașului, eu mă dusei la fratele meu, Mircu, ca să-l iau și pe el cu mine. Frate-meu însă, gândiți, că a vrut să să vină cu mine? Il învețase stăpânlul său, că să rămână acolo, și să nu să ducă, că i-se va întempla ceva pe drum, și alte multe vorbe îi băgaseră în cap stăpânlui său. Eu văzând, că el de voe nu vrea să meargă cu mine, îl luai cu sila și îl trăsări până în drum afară. Stăpânlui său nu să împotriveau, dar' să împotrivea el, fratele meu, zicând, că el nu mă cunoaște, și nici nu merge cu mine.

În învălmășala noastră eacă vin niște poliți, ne iau pe amândoi și ne duc la casa orașului, ne băgară într'o sobă mică și umedă, și pe mine mă legără bine și mă trântiră pe nește pae.

Acolo începui a vorbi cu frate-meu, dar' el fiind mânos pe mine, cum stam eu legat, îmi trase o palmă peste obraz de-l în minte până mor. După aceea ne scoasă și ne dusă la judecătă; acolo era de față și stăpânlul fratelui meu. El tăgădui că mă cunoaște, și atunci judecătorii îl eliberară, ear' pe mine

mă condamnară la moarte prin streang. Merghend în inchisoare trecui pe lângă spânzurătorile din curtea încisorii și săngele îmi înghetă, căci văzui acolo doi oameni spânzurăți și clătină vîntul încocai și încolo. Eu atunci căzui jos leșinat. Când mă deșteptai eram culcat pe un pat de pae și fostul meu stăpân sta lângă mine. El îmi spuse, că înțelesește de sentința mea de moarte, dar' a mijlocit pe lângă judecători, ca să fiu pus pe picior slabod. Indată și fuse eliberat și am și plecat din oraș. Stăpânlul meu îmi detine și câteva parale. Eu nu-i putui mulțumi de ajuns pentru că făcuse pentru mine. La câteva luni apoi ajunsei acasă. De părinții mei nu am mai auzit nimic, de bună seamă, că muriseră prin Turcia. Ajuns acasă, aflai satul cum îl lăsasem înainte cu 6 ani; căteva case numai au ars, și robi am fost duși la turci 15 însă. Pe unchiul meu Mircu, care scăpase de sub nasul turcilor, îl aflai acasă. El îmi spuse, că a scăpat ca prin pene de nu l-au găsit turci, cănd au fugit prin pădure. Dintre cei căti am fost prinși de turci numai 6 însă am venit acasă; eu, o muere, un copil ca de 15 ani și trei oameni mari. Ceialalti nimeni nu știe unde s'or fi prăpădit. Ajuns eu acasă, am stat la unchiul meu Mircu către timp, apoi mă dusei fecior de susțit la o babă bătrâna polecrită »Băloane«, de unde îmi rămasă și mie numele de »Belu«, »Dimitrie Belu«. Aci m'am înșurat, îmi făcui o căscioară, începui a lucra la pămînt, a crește vite și a pune moșii. Chiar în primăvara viitoare, căci eu toamna venisem dela turci, îmi pusei în izlaz 400 de pruni roșii, și

îmi cumpărai doi vițeluși cari se făcură boițapani și îi vîndui foarte scump făcându-mi casă pe banii lor. Eu eram foarte lucrător și crățător, așa încă în câțiva ani nu era altul înaintea mea în sat.

Pământ avusem cam bunisori dela părinți ca moștenire rămas, apoi mai căpătasem și dela baba »Băloane« și eu fiind lucrător îmi mergea bine. Oameni din sat ziceau despre mine că am adus bani dela turci, că de aceea am, dar' eu sârba de mine aveam, că lăram ca zece și nu ședeam în birt ca alții, ci lăram și pămîntul meu și la robot, la spăia, cu toată inima.

La 5 ani după ce am venit eu dela Turci, adepă în vara anului 1800 chiar săpam la cucuruz la o holdă lângă drumul mare, ce duce spre »Cozlarie«, nu departe de podul Pogoniciului, cănd văd că trece pe lângă noi o trăsură cu arneu, ce să opri la fântâna de lângă podul Pogoniciului și nu mult după aceea o grămadă de oameni să strinseră pe lângă cocie. Un om veni după mine, ca să merg și eu acolo, căci zicea acela, că chiar de mine întrebă omul din cocie.

Ajungând la cocie, văzui un om îmbrăcat domnește, dar' nu-l cunoscu. Cum mă văză el însă îmi zise: »Neico! nu mă cunoști?« Eu nu te cunosc, D-zeu te cunoaște și zise. »Nu știi, cănd erai legat în Tarigrad, că fam dat o palmă.« Ba știi, zise eu, și-l cuvoșcui, că era frate-meu Mircu. Il strânsesi în brațe, îl sărutai și plânsără de bucurie, ear' lumea, ce să adunase la noi, sta și se mira. Apoi îmi luai muerea, și mă du-

Serbările dela Brașov.

Zilele de Rusalii au fost sărbate de către Români din Brașov întreit mai strălucit ca prin alte locuri, având să se sărbătorească în ziua primă biserica gr.-or. rom. din Brașov, de către I. P. S. S. Metropolitul Mețianu, care a sosit în Brașov încă cu trenul de Sâmbăta.

La gară a fost aşteptat de aproape 500 călăreți, după care au urmat apoi peste 100 trăsuri, cu tot ce Brașovul are mai însemnat.

Pe peron a fost întâmpinat de dl protopop Ioan Petric, căruia Metropolitul i-a răspuns în cuvinte călduroase.

Dl Dr. F. Jekel, vice-comite, a ținut apoi o vorbire în limba maghiară în numele comitatului, răspunzându-i Metropolitul tot în limba maghiară.

Primarul orașului dl Fr. Hiemesch l-a binevenit în limba germană, la ceea-ce I. P. S. S. i-a răspuns tot în aceea limbă.

In ziua primă de Rusalii la 9 ore s'a inceput serviciul divin împreunat cu sărbătoarea apei, ear' apoi mai pe urmă s'a făcut însăși sărbătoarea bisericii, de către I. P. S. S. Metropolitul, asistat de mai mulți preoți.

După ceremonia sărbătorii, la care au luat parte și reprezentanții armatei și ai confesionalilor străine etc. Metropolitul a rostit publicului de față un cuvînt ocasional.

După amiază la 2 ore s'a dat în onoarea Prelatului și un banchet, la care s-au tînuit mai multe toasturi.

A doua zi Metropolitul a slugit în biserică Sf. Nicolae. De aici s'a dus la biserică de pe Tocile, ear' seara a fost la biserică din Brașovul-vehiu.

In ziua primă de Rusalii s'a dat de către tinerul cor al novei biserici și un Concert.

Martii după ameza s'a mai dat un banchet tot în onoarea I. P. S. S. Metropolitului Mețianu.

Astfel au fost sărbate zilele de Rusalii de către Români din Brașov.

Alegere de vice-comite.

In congregația comitatului nostru, conchegată pe 30 Iunie n. a. c., se va efectua și alegerea de vice-comite. Sunt 3 competenții, și anume dnii: Ioan Simionăș, președintele scaunului orfanal, Mara László, deputat deputat și Csulay Lajos, tinerul protopreitor al cercului Devetă.

Rugăm pe dnii membri români să participe în număr cât se poate de mare la congregația aceasta și să nu se angajeze nici într'o parte până nu se va face consfătuirea obiceinuită și nu se va aduce o hotărire, ca cel puțin de astă-dată să mergem cu toții pregătiți și solidari.

Dl Ioan Simionăș, deține de trei decenii lucră pe terenul administrației săracă și se fi ivit cea mai mică excepție oare-când contra activității sale. Totdeauna s'a bucurat de perfectă recunoștință a superiorilor, de iubirea și stima colegilor și a publicului întreg.

Ar fi foarte regretabil, dacă confrății maghiari, acum în era «legii», «dreptului» și «dreptății» ar face opoziție unui astfel de sărac, ceea-ce nici nu putem presupune!

Noi însă să ne facem datorință, să fim cu toții prezenti la actul alegerii!

Fiind drepti nu denegăm nici capabilită-

tea lui Mara, însă așteptăm ca și d-sa să fie drept și atât din principiu ancieneții, că și stimând trecutul valoros al lui I. Simionăș, să se plece dreptul și dreptății, renunțând la contracandidare.

In numele mai multor membri ai congregației:

Dr. S. Moldovan.

Dr. A. Muntean.

Din Bucovina.

Români bucovenini, cari au dus și duc o luptă atât de bărbătească contra nedreptăților ce suferă din partea stăpânitorilor străini, în timpul din urmă au început a fi foarte aspru urmăriți.

Ziarul lor de frunte «Patria», la care cu toții își dau sprințul și în care descriu fără-delegile ce se comit contra lor, este în continuu confiscat.

Din opt numeri ce au apărut în timpul din urmă, 7 au fost confiscați. Cel de Mercur a fost confiscat din motivul, că reproduce unele extrase din vocile de presă ale foilor ardeleni «Gaz. Trans.» și «Revista Orăștiei», asupra situației din Bucovina, precum și pentru publicarea unui articol venit din Fundul-Moldovei.

Nrul de Duminecă asemenea a fost confiscat, încât dacă omul îl ia în mână, dă peste mai mult gol, decât tipar.

Cu toate acestea frații nostri Bucoveni nu se retrag dela jertfele ce trebuie să aducă pe altarul sfânt al națiunii noastre, ci sunt ferm deci că până va mai curge un picur de sânge prin vinele lor, vor duce luptă înație încă și mai bărbătește ca până acum.

Vor dovedi veneticilor acelei teri, că nu este putere sărbătească, care să poată stinge într-înșii simțemantul național, chiar dacă ar recurge la cele mai condamnabile fapte.

Îmbărbătăm și noi pe frații nostri Români din Bucovina, ca să nu se abată dela luptă începută, căci doar tocmai din motivul, că dușmanii lor văd că ei se întăresc, au pornit aceste prigoniri contra lor.

Va sosi însă timpul, când se vor convinge singuri, că pe cale piezise au pornit, de pe care mai curând ei se vor rostogoli, decât aceia, pe care voesc a-i împinge spre a-i cufunda, pentru a le lăsa și cea mai de pe urmă armă de luptă ce le-a mai rămas, jurnalistică.

Prigoniți suntem și noi din țeară aceasta pe toate terenele vieții publice, dar aceasta nu ne impiedecă a crede, că nu va sosi și pentru noi odată timpul, când toate acestea prigoniți turbate se vor sparge, de zidul tare ce-l vom forma cu toții, căci doar nu mai suntem noi astăzi un popor, peste care să poți trece fără de nici o pedeță.

Soartea fraților nostri Bucoveni să ne îndemne și pe noi la luptă sărbătească, ear' și noastră soarte să-i îndemne pe dinsăi, și astfel simțind noi pe lângă durerile noastre și pe ale lor, ear' dinsăi și pe ale noastre, cu atât mai vîrstos să ne nisuum și unii și alții a luptă într'acolo cu toată energia, căcă mai curând să prăbusim toate fără-delegile de care suntem împărtășiti zi de zi din partea dușmanilor noștri, cari nu mai aud și nu mai văd nimic în această lume, decât pe ei însiși.

Numai înație!

„Reuniune de meseriași în Orăștie“.

Ziua sărbătorii Pogorârii Duchului Sfânt din anul acesta, pentru meseriași români din Orăștie, va rămânea o zi de mare însemnatate, căci în această zi s'a pus prima peatră fundamentală la înființarea »Reuniunii de meseriași români în Orăștie«.

Adunarea costituantă a fost proiectată pe orele 11 a. m., adeca după serviciul divin.

Deja pe la orele 10 meseriași se apropiau în număr frumos de localul școalăi gr.-or.

Iti era mai mare dragul să privești la dinsăi cum plimbându-se prin curtea bisericii se înțelegeau unii cu alții asupra înființării Reuniunii, cum își dădeau părările lor asupra ei, și cu ce față veselă se întimpină unii pe alții, încât credeai că Reuniunea este chiar înființată, nu numai în planuire.

Se putea ceta așa zicând pe fețele lor dorul ferbinte, de-a se putea și dinsăi mândri cu o Reuniune proprie a lor, unde să se întrunească cu toții, neconțorbiți de nimene, și să se sfătuască împreună asupra diferitelor lucruri tolisoitoare pentru dinsăi în dulcea lor limbă și să se pregătească din cînd în cînd cu diferite producții pentru public, în urma cărora să fie apoi lăudați și încuragiati.

La 11 ore, toți se aflau deja în localul școalăi, unde așteptau sosirea președintelui V. Domșa.

La intrarea sa în școală, cu toții au isbuchnit în strigăte de: »Să trăească!«

Cuvîntul de deschidere.

Dl protopop V. Domșa mulțumind celor de față pentru buna primire ce i-să săcute, ocupând scaunul presidial, a rostit cuvîntul de deschidere.

După aceasta dl Petru P. Barițiu luând cuvîntul, prin cuvînte alese și bine potrivite, într-un stil mai poporat a descris mai amănunțit folosul astorful de Reuniuni, cum sunt ele și la alte naționalități.

Măsăr și bărdăș, pantofar și cojocar, zidar și rotar, croitor și comerciant etc., toți suntem una, nu este nici o deosebire între noi, când vorba este să săvîrșim fapte mărete, fapte de laudă și folosoare nu numai pentru noi meseriași, dar chiar și pentru neamul din care facem parte. Ear' pentru toate acestea se recere bunățelegere, lucrare comună, jertfind unul pentru altul tot ce este cu putință, căci, zice vorbitorul:

„Unde-i unul nu-i putere
La nevoie și la durere,
Unde-sădoi putere crește
Si dușmanul nu sporește“.

Așadar și noi, fraților, numai dând mâna cu mâna, numai învețându-ne unii pe alții ceea-ce nu stim, numai jertfind cu dragă înimă pentru tot ce e folositor, putem să ne mândrim și noi ca suntem vrednici de numirea de meseriași, care formează clasa de mijloc a ori-cărui popor.

Căci un popor, a cărui clasă de mijloc nu este bine încheiată sau nu este constie de chemarea sa, acel popor nici când nu se va putea înălța la treaptă, la care au ajuns alte popoare civilizate, cari au o clasă de mijloc care și neafrinătoare.

Și nu este greu, fraților, ca să ajungem și noi la ținta dorită, numai bunăvoiță să avem.

Vă rog deci pe toți, dela cel mai mic până la cel mai mare, măiestru și sodal, ca

sei cu frate-meu acasă, și am săcute ospăt, tăind un berbece gras, ce aveam în oi.

Atunci am întrebăt pe frate-meu, că de ce nu a venit cu mine, când l-am chemat, numai era să fiu spânzurat de după el; ear' el îmi zise următoarele: »Frate, să te țină D-zeul atunci și, că am fost copil de 12 ani, și aşa am priceput, am ascultat de stăpânii mei da acolo, cari m'au învățat să nu merg cu tine și căte alte vorbe îmi spuneau ei și mă mălcomeau, ca să rămân la ei, însă la o lună după plecare ta am fost silit să plec și eu.

»Pe unde am fost, și pe unde am umblat nu știu, destul că m'am pomenit în București, la un neguțător. Acolo sunt tot Români și astăzi mi-a plăcut tare. La acel neguțător am trăit bine, și am stat până acum. Într-o sară însă, înainte de a mă culca, îmi gădesc eu de toate pățâniile mele, și gădesc și la tine dulcele meu frate, că nu știam unde ești, mai trăești ori ba. Cu gândul acesta am adormit.

»Peste noapte avusei un vis înfricoșat, și mă mustre constituință, că de ce nu am venit cu tine, când m'au chemat. Dimineața după ce m'am scutat m'am și pregătit de drum și am plecat către țara mea, ca să te găsesc pe tine. Am venit și eată te-am găsit iubite frate, și multămesc lui D-zeu că te mai văd odată.

»Dar de părinții nostri nu știi nimic?«

»Nu știu zău, căci în Tarigrad n'am aflat nimic de ei, și de cănd ne-am despărțit, țini minte, că plângem, și Turcii te-au aruncat

cădo, nu i-am mai văzut. Să poate, că vor fi murit, sărmani. D-zeu să-i ierte, ear' pe spurcații de Turci să-i bată«.

La o săptămână frate-meu Mircu s'a dus îndărăt la București, zicând că să însoară acolo, că și-aflat o tată bună la un neguțător bogat de acolo.

Mă chemat și pe mine să merg cu el, zicând că acolo voi trăi mai bine, dar' eu nu am voit să merg, căci aveam un copil mărisor. Afară de aceea eu unul nă mărturisesc de către dușmanilor noștri, cari nu mai aud și nu mai văd nimic în această lume, decât pe ei însiși.

Acest copil, istorisea moșu Bălu, crescu mare, il însură, luându-i o muere harnică din sat. La doi ani după căsătoria sa te-a avut pe tine (Ion Petrica), ear' când erau tu de 3 ani, își muriră unul după altul ameneori părinții și rămăse ei să te cresc. Despre creșterea ta și despre purtarea ta nu mă înțeleg, că vei deveni un om bun, de omene și sărguincios. Urmează tot așa, și îți va merge bine în lumea.

Așa istorisea moșu Bălu nepotul său Ion Petrica și apoi în anul 1848 muri în etate de 75 ani, ear' nepotul său Ion Petrica om astăzi de 80 ani trăește și are prospecte de a trăi încă mulți ani. Să-l țină D-zeu.

Această istorie adevărată, după cum am zis și la început, a istorisit-o moșu Bălu nepotul său Ion Petrica, ear' acesta mi-a istorisit-o mie, și eu am pus-o pe hârtie, ca și alții să o stie.

Ca dovadă, că această istorie e adevărată servește și o ghiulea de tun, ce să păs-

să ne stați cu toții într'ajutor la înființarea unei Reuniuni a meseriașilor nostri din loc, și doresc să nu se afle nici unul întră D-Voastre, care să nu grăbească a se înscrive de membru al acestei reununi.

După cum la ori-ce altă întreprindere, pe lângă silință și sprințul ce-l dă omul, se recere și darul lui D-zeu, il rog și eu din inimă, ca să ne vină într'ajutor, revărsând darul seu asupra noastră, ca astfel în frâtească lucrare să putem duce cu succes înainte pașii de de j-am întreprins, pentru ca ideea de-a înființa o Reuniune de meseriași români în Orăștie, trup să se facă că mai curând.

D-zeu cu noi să fie!

Strigăte de »să trăească!« au însoțit pe vorbitor.

Cetiria statutelor.

Cu cetirea statutelor a fost încredințat din partea lui președinte V. Domșa tot dl Barițiu, Ele au fost primite întocmai sărămultă desbatere și se vor înainta încă zilele acestea la ministrul spre întărire.

Alegerea comitetului.

După cetirea statutelor să a susținut pentru câteva minute, spre a ne consfătu asupra membrilor care aveau să fie aleși în comitet.

Inainte de a se purcede însă la aceasta, dl protopop V. Domșa a predat locul presidial lui Constantin Baicu, fiind d-sa silită sără adunarea din cauza unor afaceri oficioase.

Redeschizându-se de nou, dl Ioan Lazăr, măiestru pantofar, a făcut următoarea propunere, care să a și primit.

Președinte: Vasile Domșa, vice-președinte: Petru P. Barițiu; notar: Ioachim Munteanu; cassar: Nicolau Opincariu, controlor: Dumitru Martini; bibliotecar: Ioan Tomuță. Membru în comitet: Vasile N. Bidu, George Brassai, Simion Corvin jun., Adam Cristea, George Gelmdrean, Ioan Lazăr, Aurel Onofreiu, Nicolae Părdău și Ilie Turdașan; iar suplenți: Ilie Căndea, Ioan Carașca, Mihai Grof și Ioan Părdău.

Inscrierea membrilor.</b

Ce va urma?

Sub acest titlu s'a publicat în nrul dela 10 Iunie a. c. al »Revistei Orăștiei« un articol dela un preot de pe Murăș, la care reflectez următoarele:

Preotul de pe Murăș este aproape un cor alb în tinuturile noastre. Bine ar fi, dacă am avea mulți astfel de preoți, cari să fie cu atâtă dragoste față de popor și națiune.

Strigătare Murășanul, că poporul este îngrijat de soartea la care a ajuns, nu din vina proprie, ci în cea mai mare parte din a conducerilor sei sufletești, cari astăzi pentru denarul promis se lăpădă de turma lor, întocmai ca odinioară Iuda de Christos.

A fost odată timpul, când capii bisericii și preoții se jertfiau pentru credincioșii lor. Astăzi însă a trecut acele timpuri, și preoții cari arată mai mult interes pentru turma lor, decât pentru persoana lor proprie, îi putem număra pe degete.

Nu te supăra, frate Murășene, că nu ai fost încă împărtășit de argint, și că nici pe viitor nu-l vei primi, deoarece aceasta îți va rămâne ca cea mai măreță faptă ce ai putut săvîrși.

De present merge vânarea după preoții nostri multiplicata, că sperând ei în îmbunătățirea salarului prin lege, se vor lăpăda cu început tot mai mult de popor.

Cunosc preoții cari nainte de asta erau iubitori de neam, jertfind totul pentru el, ba s'au expus lăudă parte la întreprinderile naționale, astăzi însă cei mai mulți se sfiesc a prezenta neamul, temându-se că vor fi exchiși dela argintul săgădui, și așa se închină la cei mai slabii din neamul străin și dușman, numai să fie recomandanți spre a primi ajutorul. Această linguritură a unor preoți merge așa de departe, încât un preot mult lăudat ca naționalist și bun Român ani de-a-rindul prin foile noastre, și-a procurat acum două stindarde ungurești și le-a așezat lângă pistol, ca să-i făltăce tricolorul străin spre recunoaștere când cetește poporului rugăciunile în limba dulce a mamei sale.

Si această rușine o face numai din motivul că să fie împărtășit și dinsul căt de gras cu argintul lui — Iuda.

Acest preot este dl N. S. din B., comună aproape de Orăștie.

Toți preoții sunt și directori școlari, dar cei mai mulți dintr-înșii de înaintarea culturii poporului nu se interesează, cei mai mulți nu vizitează școala anul întreg, iar comitetele școlare în multe locuri sunt compuse mai tot din oameni fără carte, și astfel dacă ar voi să inspecționeze instrucțiunea și disciplina în școală, nu au știință și așa școala e lăsată pe voea învățătorului, și în loc ca el să fie răsplătit pentru aceasta, unii preoți îl mai și șicanează.

Cu un cuvânt mulți preoți din ziua de astăzi, nu-si cunosc deloc chemarea, nu se interesează de nimic afară de persoana lor, și astfel cu drept cuvânt se întrebă poporul nostru: »Ce va urma?« p.

ȘTIRI POLITICE**Conflict sérbo-turc.**

In zilele din urmă s'au născut la granița sérbească niște turburări. Mai multe bande de Albanezi în unire cu unele trupe regulate au trecut granița și au atacat posturile sérbești, ocupând mai multe locuri însemnante din punct de vedere strategic. Pentru linștire, două batalioane de pedestri au fost trimise la fața locului de către guvernul sérбesc, iar la Constantinopol a trimis pe un agent diplomatic, care a declarat Portii, că Sérbia va fi silită să facă pregătiri, dacă guvernul turcesc nu va lăsa măsurile de lipsă pentru restabilirea păcii. In urma acestora un comisar sérбesc și cu unii comisari turcești s'au dus la fața locului, și vor pedepsi aspru pe supușii turci cari sunt vinovați *

Conferența de pace.

Din zi în zi reiese tot mai mult, că delegații statelor întruniți la Haaga, se vor reintra fară de nici un rezultat, în nici o propunere ce se face.

Răscoala dela granița sérbească dintre Turci și Sérbi a împins pe Sultanul a dispune, ca delegații Turciei să părăsească la moment Haaga, dacă agitatorii armeni nu vor fi expulsați. E mare temere, că confronția de pace va fi desființată încă înainte de a-și termina lucrările.

Scoalele medii gr.-or. române din Brașov.**PROGRAMA EXAMENELOR dela finea anului școlar 1898-99.**

Examenele de maturitate. Vineri și Sâmbătă în 11 și 12 Iunie v. va fi examenul verbal de maturitate la gimnasiu. La examenele de maturitate nu pot assista școlarii; pentru publicul mare ele sunt deschise.

Examenele private cu școlarii privatisti din școalele medii să vor fi în zilele de 14-19 Iunie v., având a să prezinta școlarii privatisti în 14 Iunie v. la orele 7 dimineață în cancelaria direcției și a depune taxa de examen.

Examenele publice de încheiere.**a) La gimnasiu.**

Vineri, în 25 Iunie v. Clasa I.—VII. gimn.

b) La școala reală.

Sâmbătă, în 26 Iunie v. Clasa I.—IV. reală.

(Examenele să fi în sala festivă a gimnasiului. — Școlarul, care va absenta dela examen nu să va promova, ci va avea să facă examen supletor în Septembrie a. c.)

Joi în 24 Iunie v. să va fi în sala examenul de cântări cu școlarii clasei II. reale și a II. gimn. la 11 ore a. m. în sala festivă. În aceeași zi după ameza la 6 ore să va fi în sala examenul public din gimnastică în curtea de gimnastică.

Duminecă în 27 Iunie v. după serviciul divin, la care vor participa toți școlarii, să va încheia în mod solemn anul școlar 1898/99 distribuindu-se premii în sala cea mare a institutului.

La încheierea anului școlar în 27 Iunie, fiecare școlar va primi testimoniu școl. și un exemplar din Anuarul școalei. Școlarii absenți nu vor primi Anuarul școalei.

La examenele acestea precum și la festivitatea de încheiere a anului școlar să fiu invitați cu toată stima părinții școlarii, amicii și binevoitorii acestor școale.

Brașov, în 1 Iunie v. 1899.

Direcționea.**Direcționea școalei comerc. sup. gr.-or. din Brașov.****Ordinea Examenelor publice de maturitate și de clasă de încheiere, care să vor fi în finea cu elevii școalei comerc. la finea anului școlar 1898-99.**

Examensul de maturitate să va fi în zilele de 14 și 15 Iunie v. a. c. în sala festivă a edificiului central. La acest examen, deschis pentru publicul mare, nu pot lua parte școlarii.

Examenele de clasă să vor fi în sala de desemn în zilele următoare dela 7-12 ore a. m. cum urmează:

Vineri în 18 Iunie v. Clasa I. comercială. Sâmbătă, în 19 Iunie v. Clasa II. comercială. Luni, în 21 Iunie v. Clasa I. comercială.

Marți, în 22 Iunie v. Clasa II. comercială. Mercuri, în 23 Iunie v. Clasa I. comercială. Joi, în 24 Iunie v. Clasa II. comercială. Duminecă, în 27 Iunie v. vor participa la serviciul divin toți elevii cu profesorii și după aceea să va încheia în mod solemn anul școlar 1898-99, distribuindu-se premii în sala festivă. Apoi elevii își vor primi gratuit testimonio și programa școlară.

La aceste examene precum și la festivitatea de încheiere a anului școlar sunt invitați cu toată stima părinții elevilor, amicii și binevoitorii acestei școale.

Brașov, în 1 Iunie v. 1899.

Direcționea.**PROGRAMUL****examenele de vară dela școala capit. gr.-or. română din Orăștie în anul școlar 1898/99.****Sâmbătă în 19 Iunie v.:**

Dela 8-10 ore a. m. cl. începătorilor băieți și băieți, inv. de cl. **Maria Racolța**.

„ 10-12 „ „ clasa a II-a de băieți și băieți, inv. de cl. **Ioan Dobre**

„ 2-4 „ d. a. cl. a III-a de băieți și băieți, inv. de cl. **Ioan Branga**.

„ 4-5 „ d. a. cl. a IV-a de băieți și băieți, invățător de clasă și diriginte **Constantin Baicu**.

„ 5-6 „ „ școala de repetiție sub conducere invățătorului **I. Dobre**.

Duminecă în 20 Iunie v. după serviciul divin: Gimnastică, Cântări corale, declamări, cetirea clasificațiilor, împărțirea premiilor și încheierea anului școlar.

NB. Lucrurile de mâna ale băetelor vor fi expuse spre vederea publică sub durata examenelor în una din salele de învățământ a școalei noastre.

Direcționea.**Convocător.**

Toți învățătorii, cari au funcționat în anul curent școlar la școalele noastre confesionale din acest tract proto-

presbiteral prin aceasta se invită a participa la conferința generală, ce se va fi în Duminecă în 20 Iunie v. c. dela 3-5 ore p. m. în sala școalei noastre capitale gr.-or. rom. din Orăștie, spre a delibera și compune raportul general despre mersul afacerilor școl. din acest an școlar și a statorii o uniformitate cu privire la condițiile școlare pentru anul viitor școlar.

Orăștie, la 10 Iunie v. 1899.

V. Domșa,
protop. și inspect. tract. școl.

Invitare de abonament.

Cu i Iulie st. v. invitam pe toți amicii și sprinținitorii singurei foi române în acest mare comitat românesc, la nouă abonament pe jumătatea a două a anului de față, la

„Revista Orăștiei“.

Domnii abonați cari ne reștează cu prețul pe jumătatea întâie, li-se va opri foia în curând.

NOUTĂȚI

Avis! Din cause neprevăzute inspectorul nostru școl. tractual a fost silit să schimbe ziua ținerei examenelor și a statorit ca zi de examen pentru comuna Vinerea: Duminecă în 13 Iunie și anume dela 10-12 ore a. m. cl. I. și dela 2-6 celelalte clase; ear' pentru Orăștie Sâmbătă în 19 și Duminecă în 20 Iunie v. c. cu programul deja publicat.

*

Alegerea de notar în Băița se va fi în Marți în 27 Iunie n. a. c. Atragem atențunea notarilor români spre a competa la acest post, fiind cercul acesta curat românesc. Rugările au să fie trimise până în 26 la pretura din Brad.

*

Rectificare. Intre noutățile din nrul trecut al foii noastre, sub titlu „Adevărat să fie“ am reprobat după »Petrosény és vidéke« o notiță, în care s'a zis că rev. domn Ioan Boroș, canonice și inspector școlar ar fi ținut vorbiri în limba maghiară și ar fi pus elevilor dela școalele gr.-cat. de pe Valea-Jiului tot asemenea intrebări. Dl Bucur Voin, inv. în Jiu-Coroșnei scrie că știrea din »Petrosény és vidéke« n'a fost adevărată, deoarece rev. domn Ioan Boroș a vorbit numai românește. Luăm cu placere act despre aceasta. De altcum și noi am publicat-o cu toată resvera. Întrebăm numă pentru ce nu s'a desmînit aceasta îndată în ziul din Petroșeni?

*

Pentru o fată. In comuna Crașova din comitat Caras-Severin, trăiau doi tineri, anume Koszilko Antal și Nagy Lajos în bună armonie. Odată însă s'au sfidat pentru o fată frumoasă. Fata iubia mai mult pe Koszilko, pentru ce Nagy și-a propus să-și răsbească. Noaptea s'a furisat în odaia prietenului seu și l'a împușcat în piept. Crezând că el a murit, a săzit pe fereastra afară, și acolo și-a tras și siese un șloboș în cap, căzând imediat mort la pământ. Rana pricinuită prietenului seu se crede că se va vindeca, și atunci va putea în tignă să-și petreacă cu iubita sa.

*

Mulțumite. Toți acei st. domni, cari din incidentul trecerii din viață a fiului meu iubit Ioan mi-au trimis adrese de condoleanțe, primească din partea mea cele mai ferbinți mulțumite. Asemenea și dl director gimnastică Simon Ferencz, care a trimis o reprezentanță la înmormântare. Să anume 16 studenți în frunte cu un profesor.

Streiu-Sângeorgiu, 22 Iunie n. 1899.

Ieronim Uiel.

*

Moartă de două ori. Murind zilele trecute soacra lui Basil Chokevici din Borgo-Bistrița, s'a adunat neamurile, ca de obicei, și ai priveghiat. Când a fost pe la 5 ore dimineață, moarta a început să se mișcă, ear' după aceea deschizându-și ochii și oftând lung, s'a ridicat din cosciug. Femeile văzând-o, au luat-o la fugă. Bărbății s'au dus îndată la ea și i-au dat un păhar de apă, pe care l'a beut cu mare postă. De vorbit nu vorbia nimic, decât că se uita împrejur. Abia trecură câteva minute și earăși a căzut jos, închizând pentru totdeauna ochii.

*

Examen. A treia zi de Rusalii s'a ținut examenul elevilor dela școala gr.-or. din Crăciuniești. Examensul a fost condus de dl protopopul tractual Vasiliu Damian din Brad, lăudă parte la acest examen dl preot local Iuliu Elia Cosma și Ioan Cosma din Ormin-

dea, precum și mult popor. Răspunsurile școlarilor au mulțumit pe cei de față Laudă dlui înv. Avram Lăslău pentru interesul ce-l arată față de școală.

X.

Omor. Vineri în septembrie trecută s'a întempletat în Timișoara un omor pentru 5 cr. Un văpsitor de odăi, Ioan Balázs și-a omorât amanta cu un cutit, din cauza că n'a voit să-i dea 5 cr. Ucigașul a fost prins.

*

Visitație canonica și inspecție școlară. Rev. domn Ioan Boroș, canonice și inspector școlar al diecsei române gr.-cat. a Lugojului din 24 Maiu începând și până în 14 Iunie a. c. a visitat și inspectat aproape 50 parohii gr.-cat. din districtele protopopești al Jiului și Ulpiei-Traiane, precum și din vicariatul Hațegului, astănd la examenele publice de vară dela școalele numitelor districte. În protopopiatul Ulpiei-Traiane a visitat 10 parohii și a asistat la 7 examene școlare, dintre cari 5 au avut un rezultat foarte îmbucur

Reflexiuni

la răspunsul răsunetului cu cuincuenaliile.

Dle Redactor!

Vă cer încă odată ospitalitatea ziarului d-voastre, pentru publicarea unor reflexiuni la răspunsul d-lui Alfa din Nrri 20 și 21, și aceasta pentru că să nu se creadă că: »qui tacet, consentire videtur.«

Când am profetit, că d-Alfa o să devină și mai pessimist, nu m-am înșelat, l-am cunoscut de pe primul cântec, și acum o dovedește din nou în răspunsul d-sale. Promite *da capo* că va fi scurt, dar scuturându-si traista, totuși produce un răspuns chilometric. Ear' pentru a ne demonstra, că vezi Doamne, d-lui scrie cu *glacé* și vorbește strict în cadrul regulilor de salon, se suvulă apostrofându-mi că dela om cult stil fin poți aștepta.

Dar bine, haida de, ce ne impoartă aci finețea dăscălească ori nedăscălească, dacă am intrat în joc se jucăm, ear' cei ce privesc la noi, ne vor lăuda ori desaproba, ori pe unul ori pe altul, tare mă tem însă că nu vei raporta victoria completă după-cum și-o imaginezi d-ta, și te lauzi când spui că: cine numai a cetit întimpinarea d-tale și-a dat dreptul. Cred și eu astă, mai ales dacă aci »cine« vor fi fost de cei cu musca pe căciula, cari s'au simțit atinsă prin expunerile mele. Vor fi fost însă și de cei cari poate nu-i vor fi dat dreptul, dacă d-tale îți place a crede că toți și-l au dat; fie și așa.

Dă-mi voie deci prietene, contrar în treaba astă ati spune că eu nu sunt nici nu am fost contra emancipării inv. în general și contra principiului imbuñătării soartei dăscălești, după-cum în continuu strigi d-ta și pe care tot mereu călărești, căci așa ceva numai un malios poate face, mi-am făcut însă observările și exceptionările în unele casuri speciale, căci vezi d-ta, nu crede că toți învățătorii își strică plămânilile după-cum ne spui, Față de un atare inv. zelos cum îl descrii d-ta, tot respectul!

Dar' trebuie să se revoalte ori-cine, când unii dascăli chiar și pretenși moderni, arată un spor așa de mic, după-cum se poate observa în multe locuri. Oamenii nu vorbesc neadeverul când resonează că: »învățătorul nostru numai tot plata cere să îi mărim, dar copiii nu știu nici cum știu mai nainte când era plata mai mică.«

Vă să zică, astfel de dascăli nu numai că nu merită cuincuenal, chiar și dacă s'ar putea da, dar' și că au e prea mult pentru munca și osteneala ce o prestat. Dar' oare în ridicarea salariilor dela 80—150 fl. ce aveau la 300 fl. nu se cuprind vre-o 3—4 cuincuenali deodată, căci dacă nu se regulau salariile, când ar fi ajuns învățătorul și în cel mai mic să sat la 300 fl? Ori dacă nainte de aceea ar fi zis cineva: vă facem salar de 300 fl. și mulțumiți veți fi pentru totdeauna? Toți ar fi strigat: mulțumiți vom fi!

Mulți învățători când cu ridicarea salariilor s'au declarat mulțumiți, și încă de atunci au abzis de ori-ce cuincuenal ulterior, ear numele lor a fost publicat cu laudă prin ziare ca servind de exemplu, chiar și în ceea ce acestui ziar îmi aduc aminte a fi cetări învățători.

Eată dar' că idea cea atât de jignitoare (?) cum îți place a o numi, nu e așa jignitoare, și acei învățători prin aceasta nu au vătămat corpul inv., ceea-ce și ridicul a susțină. Tocmai contrarul, un învățător care ar primi cuincuenal dela stat pe risicul scoalei, ar vătăma nu numai corpul inv., dar însăsi comuna care l'a plătit și-l mai plătește.

Ori căt s'ar svârcoli d-Alfa căutând a convinge că nu săracia, ci lipsa de zel și de conducători e causa că la noi nu merg lefurile inv. strună, după-cum dorește d-lui, rămâne totuși tapt constata paupertatea proverbială a Românului, și ca o mică dovadă li aduc conclusul sinodului Arch. a bisericii rom. gr.-or. din anul acesta, care din acest motiv a redus sidoxia dela o coroană la 15 cr. și acei bărbăți experți sigur nu fără reson au făcut-o aceasta.

Că vremile grele sunt, vedem cu toții și o simțim, nu credă d-Alfa că numai învățătorii sufer de neajunsuri, eu am auzit destui popi zicând că bucuros ar schimba cu dascălu, plângeri auzim în toate păturile societății de sus până jos, așa și spiritul timpului și mi-se pare că nu tocmai micimea salariilor, ci luxul și comoditatea după care aleargă toți este cauza, că nu se mai ajunge azi plata la nici un slujbaș.

Și cred că eară te vei mănia când îți spun, că învățătorul relativ nici nu e rău plătit, ba din contră mai bine ca boactărul de tren al d-tale. Boactărul din 365 zile ale anului n'are nici una liberă, învățătorul dela sat cel puțin jumătate din acest timp îl are liber. Subțire gându-se ferile cele atât de frumoase, apoi sărbătorile, abia rămân 6 luni din an, când învățătorul este serios ocupat la zi 4—5 ore.

Săpoară pentru cele 6 luni de serviciu tot nu e suficient 300 fl., adeca 50 fl. la lună.

In celalalt timp învățătorul își vede de alte lucruri, căci legea nu oprește după-cum spui d-ta a căstiga ceva și pe altă cale cinstită, poate *lenea* ar opri așa ceva, *legea* însă nu. Ear' d-ta spui că învățătorul nici a mii parte nu e plătit pentru osteneala sa, așa că pentru că învățătorul să fie plătit după-cum zici d-ta că merită, ar trebui să aibă o leasă de 300,000 fl. anual. *Magna petis Phaeton!*

Fugi de-aci și nu vorbi palavre, căci te ride tot omul cumințe. Atunci n'ai mai afi nici candidați de ministri, toți s'ar face dasăci. Nu fiți prea aprinși, fiți mai calmi și mai rece cugetători, căci cu »musai« va merge cam anevoie.

Dl Alfa e unic în felul seu, atât tine de morțis la cuincuenali încât și din fundul pământului voește a le scoate, și în contul acelora nu-i pasă dacă vor îngrenunchia, chiar și școalele, căci zice: dar' acum nu se amestecă statul în școalele noastre? Intrucât se amestecă acum și întrucât se va amesteca atunci când va contribui și cu cuincuenaliile, cred că o stie tot omul care s'a interesat de lucrul acesta.

Dacă d-Alfa nu are nici habar de perdere școalelor, numai de atât doritele cuincuenale, atunci facă și voia, noi vom căuta întrucât se poate a aplana afacerea în felul ca să nu ne perdem cu desăvârsire aceste institute ale noastre. Si credem că vom îmbuti unde va obveni casul acesta, căci nu toti învățătorii nostri vor fi așa de cuincuenali setosi ca d-Alfa. Ear' eu cu aceste mi-am spus în chestie cuvântul final.

Delta.

FEL DE FEL

Un profesor a dat unui școlar să scrie ceva despre câmp.

Eată ce a scris școlarul: Câmpul e verde. Pe el fug boii și vacile, dar' și păstorul. Boii și vacile dorm în grajd, păstorul încă. Desde-dimineață boii și vacile se scoală și se mulg, dar' și păstorul.

O spălătoriță, al cărui copil nu a putut cerceta școala, a scris învățătorului următoare: St. dle înv! Mă doare că copilul meu August, care e în școala D-Voastră, nu a putut veni, fiindcă am avut multe haine, și așa l'am întrebuințat pentru acătat, useat și îndoio.

Bibliografie.

A apărut în »Biblioteca Noastră«: *Poftă bună!* Carte de bucate, de Zotti Hodos. Atragem atenționea cetitorilor asupra acestei cărti, care conține sub 420 de numere peste șase sute de rețete, și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și modernă. Această carte de bucate se poate întrebuința în ori-ce gospodărie românească. Cartea cuprinde atât rețetele bucătelor celor mai simple cât și rețete de bucate mai complicate; și adeca:

Supă și Ciorbe — Assiette — Rasoluri — Sosuri — Legume — Frichturi — Garnituri — Salate — Prăjitură — Torte — Cofturi și Bomboane — Cremuri și Parfuri — Inghețate — Dulcețuri și Compoturi — Diferite beuturi etc.

O recomandăm cu toată căldura dnelor române.

Prețul unei broșuri 70 cr., plus 5 cr. porto.

Se poate căpăta și la institutul »Minerva« în Orăștie.

,,Taina celor 12 Vineri mari de peste an și rugăciune pentru vremuri grele“ de Iosif Tăbăcariu și Ilie Turdășan se află de vânzare la institutul tipografic »Minerva« în Orăștie. Prețul de 10 cr. este să se trimite înainte, plus pentru 10 ex. 3 cr. porto, ear' pentru mai puține 2 cr.

Pentru redacție responsabili: Petru P. Barbu.

Szám 628—1899 végreh. szám (537) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulit birósagi végrehajtó 1899. évi LX. t-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1899 évi 624, 1657, 1654 számu végzése következetben Brooser Vorschus Verein javára Batuca Ion I. Toma s. tsai ellen 708. 709. 609 frt s. jár. erejéig 1899. évi május hó 25 n. fogantositof kielégitési végrehajtás utján lefoglat és 1867 frtta becsült szarvasmarhák s egyébb házi tártyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hâtszegi kir. jbiróság V. 188/4 1899. sz. végzése tolytan 708. 709. 609 frt tőkekötetés, ezek 1897. évi április hó 23 napjától járó 6% kamatai és eddig

összesen 143 frt 78 kr. biróilag már megálrapitott költségek erejéig Russon adosok hâzánál leendő eszközösére 1899. évi junius hó 28-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitüzet és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a biróság táblaján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Hâtszegen, 1899. évi VI. hó 8. napján.

Csucs Gyula,
kir. bir. végrehajtó.

1086/2 hrsz. 325 □ ölcse 12 frt 60 kr. 1247/2 hrsz. 595 □ ölcse 20 frt 80 kr. 1589 hrsz. 105 □ ölcse 11 frt 80 kr. 3631 hrsz. 50 □ ölcse 3 frt 20 kr. a felkenyéri 1408 sz. tlkvben A + 1, 5, 6 hrsz. a foglalt 275b, 276b, hrsz. 1 hold 104 □ ölcse 175 frt 80 kr. 277b hrsz. 30 □ ölcse 3 frt 9336/47 hrsz. 100 □ ölcse 12 frt 60 kr. 3620, 3021 hrsz. 1190 □ ölcse 107 frt 80 kr. 3468 hrsz. 150 □ ölcse 7 frt 20 kr. 3805 hrsz. 10 □ ölcse 80 kr. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendel, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi junius hó 30-ik napjának délelőtti 9 órakor Felkenyér község hâzánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékkelépés értékpapírban a kiküldött kezéhez leteti, avagy az 1881. LX. t-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságánál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság. Szászvároson, 1898. évi november hó 2-napján.

Sóhalmy,
kir. aljbiróság.

Un învățăcel

din casă bună se primește în prăvălia de manufactură a dlui H. Wolff din Orăștie (Szászváros.)

(535)

1—2

Sz. 4128/1898. tlkv.

(536) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. jbiróság mint tlkv hatóság közhirré teszi, hogy Popa Iuon I. Todor végrehajtatónak Samoila Niculaie és neje Samoila Eva sz. Coliun végrehajtást szenvendő elleni 50 frt tőkekötetés és járulékkai iránti végrehajtás ügyében a dévai kir. törvényszék (a szászvárosi kir. jbiróság) területén lévő a Felkenyér község határán fekvő 958 sz. tlkvden A + 1—8 r. sz. a togalt 132/1 hrsz. 50 □ ölcse 6 frt 20 kr. 133/1 hrsz. 50 □ ölcse területre 160 frt, 1137 hrsz. 966 □ ölcse területre 21 frt 80 kr. 1140b. hr. sz. 300 □ ölcse területre 13 frt, 1431 hrsz. 1020 □ ölcse 60 frt 60 kr. 3939/1, 3940/1, 3941/1, 3943/1, 3945/1 hrsz. 140 □ ölcse 11 frt 40 kr.

Un învățăcel.

La subscrișul comerciant din Orăștie se caută un băiat, care să aibă 2—3 clase gimnasiale

ca învățăcel.

Cei ce pe lângă limba română în vorbire și scriere posed și limbile maghiară și germană vor fi preferiți.

Ioan Lazarou,

comerciant.

Intreprinzător român!

Subscrișul aduce la cunoștința P. T. publicului din loc și jur, că întreprindori ce se tine de lemnărit și zidărit, precum: edificii mai mici, partere, școale, și întocmesc totodată și planurile recerute.

Toate aceste lucrări le săvîrșesc pe lângă prețuri foarte moderate.

Ca fiind un nou incepător, rog on. public și îndeosebi on. comitate bisericești și școlare să binevoiască a mă sprigini, promițând a le face **luoru solid, bun și trainio.**

Cu deosebită stima

Ioan Părău,

întreprinzător în Orăștie (Szászváros).

(529) 3—6

537) 1—1

538) 1—1

539) 1—1

540) 1—1

541) 1—1

542) 1—1

543)